

СПОГАДИ ОЧЕВИДЦІВ

Жмудь Марія Мефодіївна

1926 р. н., жителька с. Коритище

(запис 2008 р. Литвин О.І.,

голови Коритищанської с/р)

Я бачила на власні очі, як помирали люди від голоду. Батько, мати і я сиділи за столом, коли у двір зайшов високий чоловік. Батько не впустив його до хати. Він вийшов з двору, впав і помер.

Було, баба наварить їсти, а хтось повибирає картоплю з борщу чи юшки. От вона мене сварила,

нашо я так роблю. Я плачу, кажу, що я не вибирала. Якось батько поліз на горище, а там переховувався хлопець років 14-ти. Виявилось, що це він крав у нас їжу, коли не було нікого вдома – картоплю вибирав з борщу. Так він вижив. Родом хлопчина був з села Очеретяного Кагарлицького району. Люди зачинялись у хатах, боялись одне одного.

Юденко Уляна Овсївна

1918 р. н., жителька с. Коритище
(запис 2007 р. Шевченко Л.Л.,
секретаря Коритищанської с/р)

У 1932-1933 роках я працювала в колгоспі. Возила кіньми людям їжу – затірку в діжках, яку варили на кухні. Давали на вироблену сотку пайок. Якщо людина виполола 10 соток, то одержувала 200 грамів хліба. Хто працював у колгоспі, той і вижив.

Допомагали людям вижити під час голодомору голова колгоспу Ткаченко (це він давав наряди, щоб варили затірку на кухні для людей) та голова сільської ради Головенко. До голодомору в селі було 325 дворів, після залишилось 300. Люди сім'ями вимирали. Деякі сім'ї розкуркулювали, тому пустуючі хати розбирали. По селу розкуркулили 70 чоловік. Померло від голоду до 400 чоловік.

Ткаченко Тарас Андрійович

1924 р. н., житель с. Коритище
(запис 2007 р. Шевченко Л.Л.,
секретаря Коритищанської с/р)

Щоб не померти з голоду, їли лободу, корінь лопуха, гнили картоплю, яка перезимувала на полі. Шукали в

мишиних норах біб. Люди падали на ходу від голоду і вмирили. По селу їздили двоє чоловіків підводою і збирали померлих. Звозили і вкидали в одну яму на кладовищі.